

IK ARIØ

La polla de déu

num. 15, Setembre de 1987, 20 dures.

amics
del koktel,
carta de So-
ria, biopasma,
FINRAGE, Roten
Zora, Mendeku:
ANA, fànzines,
Anarkosud,
X. Rius
.....etc

Amics del Kòkxel

Poc amics d'apologies de cap mena, aques kòkxel no voldria fer pas un diti-rambe d'una organització (ETA) de la qual, com a anarkos, dissentim per diverses raons, per exemple

- Una organització armada àmplia, amb vocació militar, com és ETA, s'articula jerarquicament i amb funcionament autoritari, cosa que de cap manera ens pot seduir: és una dissensió quant a la concepció mateixa del grup.

- Dins dels objectius d'ETA es conté la construcció d'un estat socialista i respon a una doctrina marxista de les més ortodoxes. Recordem amb poca satisfacció l'estalinisme i altres formes a què condueix aquest socialisme científic, no gens utòpic. La dissensió en el territori teòric és òbvia.

- I a nivell de resultats palpables, de fetshistòrics i no sols literaris, ETA fa por quan executa la Yoyes o atempta a la Cafeteria Rolando, a Atocha, barajas o a Hipercor. Són morts que ens dolen. Les jutgem contrarrevolucionàries. Cap

estratègia les pot justificar. Dissentim novament, ara quant a la pràctica.

Però tot això és només una part; de l'altra... ETA ens mola. Ens mola, per exemple, ni que sigui per haver aconseguit ser la bèstia negra de tots els governs que hi ha hagut a l'estat, dels anys 60 ençà. Francament, fer volar Carrero Blanco, llançar míssils a la Moncloa, sabotejar Lemoniz... són accions que ens han robat el cor. I malgrat les accions que més amunt desaprovàvem, les línies generals d'actuació d'ETA coincideixen força amb les nostres manies particulars. Carregar-se empresaris, polítics, militars, policies, guàrdies civils, ha estat un atac permanent a l'Estat que ens ha reconfortat sempre.

Els pressupòsits ideològics que animen ETA posseeixen les limitacions que ja hem esmentat: la pretensió d'un estat socialista és lluny d'un veritable alliberament social o nacional o de qualsevol tipus. Però aquesta objecció que fem a

TROBADA D' ANARKOS,
INDENPENDENTISTES I
D' ANARKOINDEPENDENTISTES.

Els dies 2 i 3 d'octubre a l'Ateneu Llibertari
A GRACIA (C/.Perill num. 52 baixos 08012-Barna)
ENS TROBAREM PER PARLAR: Què és això de l'anar-
koindependentisme, com es menja? ES TRACTA
D'ACLARIR IDEES I DE PLANTEJAR SI ES POSSIBLE
ACTIVITATS CONJUNTES I/O COMUNES I DE RELACIONS
PERMANENTS (assemblees, reunions periòdiques,
Fanzins..)

PROGRAMA.

DIA 2

19 hores: DEBAT (si és possible relaxat i
divertit)

20,30 hores: VIDEO (KORTATU, ESKORBUTO I
POLLA RECORDS)

DIA 3

11,30 hores: DEBAT

13 hores: APERITIU GRATUIT (es demana
certificat d'anarkoindependentista)

QUEDEN EXCLOSOS D'AQUESTA CONVOCATORIA
STALINISTES DE QUALESEVOL MENA, ELEC-
TORALISTES I PALLISSES DE QUALESEVOL PEL,

QUEDA PER CONFIRMAR UNA ACTUACIO EN
DIRECTE DEL JORDI ESNIFA ROM PUJOL
(GENUI GRUP DEL PUNK CATALA)

Col·lectiu Ikaria
C/Servet num. 15
(At.Ll. de l'Harmonia)
08030 BARCELONA

tots els comunistes autoritaris, no impedeix que la seva lluita anti-capitalista, anti-imperialista o anti-nuclear ens sembli correcta en la seva base.

A més podem valorar també el moviment de suport a la seva lluita: el diari Egin, l'únic que des de posicions revolucionàries es desmarca dels altres mitjans de comunicació i gosa desmascarar tanta falsa democràcia -tot i això cal recordar que a causa del seu estalinisme amb als àkrates s'ho fa molt mangui; o Herri Batasuna que, si be entra en el joc electoral, practica un obstruccionisme parlamentari amb la no-assistència a les institucions o amb la memorable escandalera que van muntar-li al rei a Gernika; i encara que és molt discutible si funciona realment un

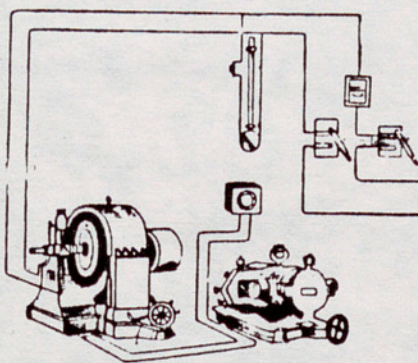
sistema assembleari a HB, com a mínim sembla ser un concepte operatiu que de vegades pot qüestionar el

dirigisme dels partits o d'ETA mateix.

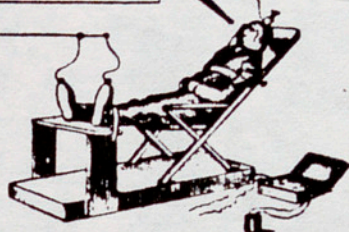
Nosaltres no vivim la realitat d'Euskadi i mantenim totes les reserves que calgui, però reconeixem en ETA l'organització que se sap enfrontar de manera més efectiva a l'aparell de l'Estat i trobem vàlida per ella mateixa la dinàmica d'insubordinació i revolta que genera.

Fins ara, quan els polítics parlaven d'ETA, si bé cada dos per tres asseguraven una pretesa desarticulació de la "banda terrorista", molt més sovint s'havien de

PAU EN BOCA DE
QUI MANA VOL DIR
VIOLENCIA INSTITUCIONAL,
VIOLENCIA DEL
PODEROS

limitar a insultar-los i maleir-los. Els discursos i declaracions per a subnormals, el to autocomplagut dels polítics, només cedien a l'empenyamenta, l'odi, i qui sap si l'acolloniment que ETA els provoca.

Però potser tot això canviarà. El govern comença a parlar de diàlegs de pau. No podem saber si això significa res més enllà de l'estil del discurs.... Però nosaltres tenim una cosa clara: la paraula PAU EN BOCA DE QUI MANA VOL DIR VIOLENCIA INSTITUCIONAL, VIOLENCIA DEL PODEROS. I contra aquesta, contra l'Estat, la violència revolucionària, la de l'oprimit, ens sembla molt legítima.

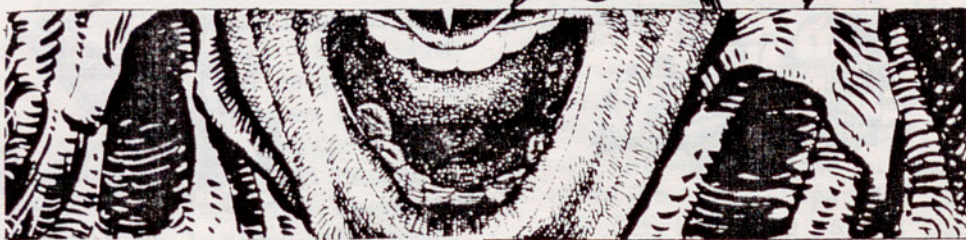
**des
d'el
MACO**

Quan ja teníem tancada la redacció, ens ha arribat una nota des de la presó de Soria informant que els nuclis de presos polítics del PCE(r) i GRAPO existents a Soria i a Carabanchel, han estat translladats a diversos centres penitenciàris de l'estat. El translat es va realitzar la matinada del 24 de Juliol i va afectar a 11 presos de Soria i 7 preses de Carabanchel, tot recercant llur dispersió i aïllament.

carta de SORIA

Aquest text ha estat enviat per correus des de Soria, és prou esferidor en la seva descripció de la realitat carcelària, malgrat contenir moltes valoracions polítiques que no compartim en absolut, creiem que és força interessant i que val l pena llegir-lo per refrescar-nos la memòria i recordar que a les presons encara hi ha presos.

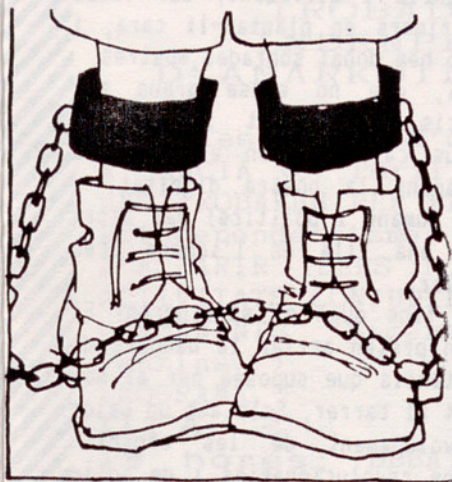
SOBRE LES PRESONS:

Parlar de les presons és parlar d'un submón de terror i tortura, que, paulatinament, l'opinió pública va coneixent malgrat els esforços per part del poder per mantenir amagat el que passa dins. Aïllament, pallisses, vagues de fam, assassinats,... són sinònims de presó en un estat feixista com l'Espanyol per als qui no es sotmeten i persisteixen en la seva actitud de resistència en el manteniment de la seva dignitat.

La progressiva concienciació i mobilització de l'opinió pública davant la realitat d'aquest horror, insultant per a la seva pròpia dignitat, fa que després de la mort del Botxí Franco les veus dels "demòcrates de tota la vida" cridin

fins el paroxisme la proximitat de "l'amnistia" i de la reforma penitenciària -amén d'altres promeses "democràtiques". Ni l'amnistia ni la reforma varen ser tals; no al menys en el que s'esperava d'elles. Els militants del PCE(r) i dels GRAPO no es beneficiaren d'ella i fins i tot feren accions com el segrest d'Oriol i Villaescusa per que el govern l'ampliés; i la segona va consistir en la creació de presons d'extermini, en caixons de ciment per recluir als presoners més "problemàtics" i la posta en marxa de mètodes més sofisticats per a la destrucció de les persones. L'assassinat d'Agustí Rueda va ser una de les mostres més brillants de l'esmentada reforma.

Ja no es tracta, actualment, d'anihil·liar el pres, o recurrir al "suicidi" descarat o no dels presoners més conflictius, no. En un país "democràtic" no interessa la publicitat de fets del més pur estil inquisitorial. Ara la destrucció del pres es porta a terme

amb mètodes científics, minuciosament estudiats i experimentats en els països europeus més "avançats" en aquest terreny, que després són exportats als altres socis de la comunitat.

El garrot s'utilitza -en combinació o no amb la ciència- quan el pres ha aconseguit resistir tots els intents de despersonalització del que disposa el sistema carcelari; un reglament en el que fins els més petits moviments que es poden fer han estat previstos; i si s'és prou llest com per descobrir algun recó que permeti un mínim de "llibertat", estan els carcellers, que s'ecarreguen d'omplir el buit amb la seva fecunda inventiva. Així, imposen el seu caprici interpretatiu amparats en la sombra del reglament; has de vestir-te, passejar, dutxar-te, dormir, parlar, llegir, on, com i quan ells vulguin.

La major part del dia s'ha de passar a la cel·la; un bloc apa-

rentment asèptic, però que al poc temps descobreixes la subtillesa repressiva dels seus decoradors. Llit, taula, banquetta, qualsevol objecte, que suposadament pugui servir de comoditat personal està fixat amb solidesa a la paret o al terra i es converteix en una tortura més.

Quan et treuen de la cel·la, escorcoll; quan arribes al pati, escorcoll; quan acabes el passeig, escorcoll, al tornar a la cel·la, escorcoll; a mitja nit, escorcoll; a qualsevol hora, escorcoll. Sempre escorcoll; "contra la paret Aixeca els braços les cames obertes no em miris!!". L'escorcoll és la suprema mania dels carcellers.

Vint-i-quatre hores controlades es desgranen lentament sobre el presoner; dia a dia, amb la solitud imposada, amb l'immens buit que és més torturant que la barra, la pallissa o l'esprai "defensiu". Aquestes hores fan que tu mateix et converteixis en el teu propi enemic. No pares de pensar i pensar, de desesperar-te, de comprovar la impotència a que et sotmeten.

Tot per demostrar-te la teva perillositat, la teva "inhumana" condició i que acceptis el càstig com just.

Intenten tancar-te tots els camins, introduint-te en un túnel que no té ni un dèbil punt de llum que assenyali la sortida. La llum la hem de posar un mateix, resistint la indignitat i humiliació sistemàtica.

dossier

biopasma!...

BIOENGINYERIA | KONTROL

1984 JA!!

Una de les temàtiques de més actualitat, els mitjans de comunicació en van plens, són les anomenades noves tecnologies. L'intel·ligència artificial, l'estat cablejat, l'ofimàtica... però sobretot la biotecnologia.

Dins del camp de la biotecnologia s'inclouen tècniques molt diverses que van des de processos fermentatius, fins els cultius de teixits i l'enginyeria genètica. Sembla ser, pels milions que estan disposats a gastar les empreses i els estats, que l'assumpte va de debò i ja des d'ara ens estan fent una campanya de màrqueting per vendre'ns un futur de prosperitat i llibertat,

(No diuen de qui seran els gens treballadors, però sospitem que dels de sempre).

No entrarem a discutir el fet de si, amb les actuals estructures econòmiques i socials serà possible alliberar-nos del treball i de l'atur (Que és una altra manera de treballar) encara que nosaltres estem segurs de que no, sinó en les conseqüències que poden tenir aquestes tècniques sobre la nostra, cada cop més retallada, llibertat.

Quan hom qüestiona una tècnica nova sempre se'l desqualifica com retrògrad, nosaltres no tenim por a la tecnologia, sinó dels mamons que tenen el poder per utilitzar-la en benefici

fins i tot els més radicals afirmen que en un futur proper "treballaran els gens" propi i de l'estat. La biotecnologia pot ser per una part una arma per avançar en l'alliberament dels pobles del tercer món, ja que moltes de les tècniques emprades estan a l'abast d'economies dèbils, però pot ser també una perillosa arma de control social i un nou instrument d'explotació.

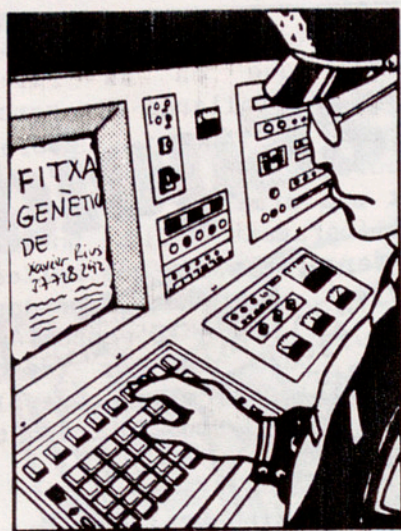
A continuació es recullen alguns documents sobre el tema, un sobre l'enginyeria genètica, un sobre el diagnòstic prenatal de Tere-sian Degener membre de la FINRAGE, un comunicat de Roten Zora (Grup armat feminista i antiautoritari de la RFA).

L'ENGINYERIA GENÈTICA

Simplificant molt el tema, l'enginyeria genètica consisteix a incorporar en una cèlula fragments de material genètic (DNA) d'una altra cèlula, aquest material genètic incorporat fa (si la tècnica té èxit) que aquesta cèlula produeixi una substància determinada que originalment no produïa. Per fer aquesta "incorporació" s'utilitzen "vectors" (virus, especialment retrovirus i plàsmids),

Generalment l'incorporació es

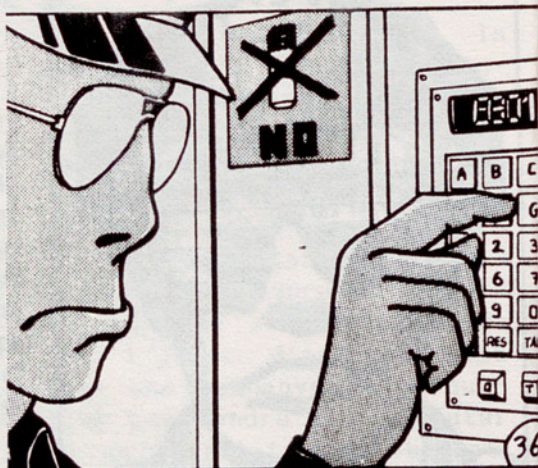
fa en cèl·lules senzilles com les dels bacteris i els llevats, però es treballa intensament en cèl·lules d'organismes més complexs, com les dels mamífers i d'una manera especial l'home.

Aquesta tècnica té nombrosíssimes aplicacions pràctiques. Actualment les més explotades i amb unes millors perspectives econòmiques són: la producció de substàncies per a la indústria farmacèutica (hormones, proteïnes de la sang, moduladors de la resposta immunitària, vacunes elaborades més fàcilment i amb menys perills pel personal manipulador), i la seva aplicació en la indústria sanitària de la tecnomedicina, particularment en el diagnòstic de malalties genètiques, sobretot el diagnòstic precoç en fetus o nadons. També s'estudia l'obtenció, mitjançant microorganismes obtinguts per tècniques de bioenginyeria, de diferents substàncies d'interès

econòmic, concretament als EEUU hi ha un miler de patents de micro-organismes nous i unes 5000 sol·licituds de noves patents.

La postura general és d'optimisme davant d'aquesta tecnologia, malgrat que ja es detecten moviments monopolitzadors per part de les multinacionals, per impedir que el futur (i l'actual) negoci se'ls escapi de les mans; ja que, algunes de les tècniques biotecnològiques poden estar, amb un mínim d'infraestructura, a l'abast de països de pocs recursos econòmics.

Generalment se suposa que defensar tota nova troballa tecnològica és progressista i oposar-s'hi retrògrad. Però en el cas de la enginyeria genètica, com en el de l'energia nuclear, hi ha molts motius per pensar que pot ser, utilitzada d'una manera determinada, una amenaça per la nostra llibertat i per la nostra supervivència:

LA FORMACIÓ DE FITXERS INFORMATIZATS I INTERCONNECTATS ÉS LA PRINCIPAL TASCA DE LA BIOPASMA

1-La manipulació genètica de microorganismes pot produir efectes no desitjats i imprevisibles sobre la salut humana i sobre el medi ambient, malgrat la llarga experiència dels microbiòlegs en el treball amb organismes patògens,

2-Una de les aplicacions més estudiada és la militar, en aquest aspecte l'amenaça és evident i immediata,

3-El perill que suposen per l'home i el medi ambient i l'aplicació militar per si mateixa, així com les perspectives de sucosos beneficis econòmics per les patents obtingudes, fan que els laboratoris que es dediquen a la bioenginyeria estiguin envoltats de grans mesures de seguretat i de secret. Amb efectes negatius per la lliure circulació dels coneixements científics i la manca de control social sobre les seves activitats que això suposa, així com una progressiva militarització de la societat,

4-L'apropiació de la tècnica per part dels poders econòmics del capitalisme occidental, afavorits pel secret abans esmentat, aprofundiran les diferències entre els països del tercer món i els països industrialitzats,

5-Les tècniques de diagnòstic genètic per detectar portadors de determinats caràcters suposadament indesitjables, malgrat la seva bondat aparent, pot amagar una eugenesia i un racisme genètic larvat. Es pot acceptar que la síndrome de Down o l'albinisme han de ser eliminats per se?, qui decidirà el que és un "defecte?", qui decidirà els caràcters que s'han d'eliminar?

Naturalment és bo i desitjable que les dones prenyades disposin del màxim d'informació possible per poder exercir lliurement el dret al propi cos, sense pressions socials, amenaces econòmiques ni angoixes. Però la tendència actual fa suposar un augment del poder, directe o

ambientals ..etc. Sugerint a les dones prenyades, que el risc de tenir un nen incapacitat pot ser eliminat deixant-se diagnosticar prenatalment, es distreu l'atenció sobre les causes reals del risc.

La responsabilitat real és així passada dels causants reals (metges i sistema social) a les dones.

2-L'estigmatització i discriminació dels minusvàlids és fomentada pels centres de consell genètic. Els serveis dels consells estan basats en estendre la por als minusvàlids, no sols entre les dones sinó a tota la població en general.

La por, malgrat tot, està molt justificada, perquè per a les dones tenir un nen minusvàlid normalment implica discriminació i aïllament per ella, se les deixa soles per cuidar el nen Aquestes condicions socials i econòmiques es barregen amb les minusvàlues, igualant-les amb conceptes com "misèria" i "desesperació".

3-Definits com una informació "sense prejudicis" en una "planificació familiar individual", els serveis de consell genètic semblen ser molt favorables al dret de la dona, a la seva autodeterminació perquè una major informació els dona el poder

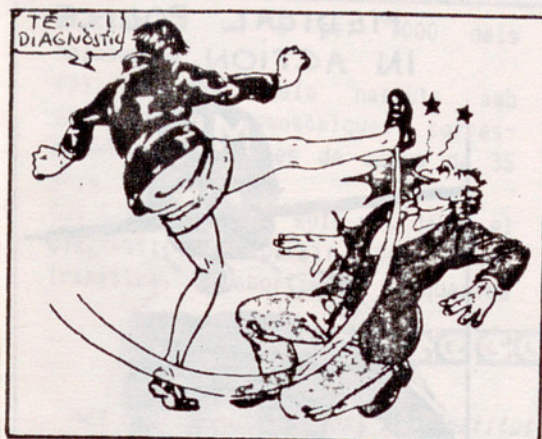

de planificar el seu futur d'acord amb el seu propi concepte com éssers humans independents.

Però el consell genètic no està pensat per servir el dret de le dones a la seva autodeterminació, sinó per raons econòmiques i eugenèsiques.

No és per casualitat que l'espectacular augment de Centres de Consell Genètic a l'Alemanya Occidental, hagi tingut lloc en el context del retall d'ajuts socials, cosa que ha afectat particularment les condicions de vida dels minusvàlids. Anàlisis de costos/beneficis estan altra vegada en la base de la controvèrsia que envolta la medicina, particularment en l'aspecte de l'enginyeria genètica.

Els genetistes humans fan freds càlculs com els que segueixen: "Tots els càlculs han mostrat que els beneficis

sobrepassen diverses vegades les despeses, si per exemple a la RFA, totes les dones prenyades de més de 40 anys(2) fossin examinades, farien falta 11000 diagnòstics prenatals. Això implicaria un cost de 28000 DM per embaràs en el qual el fetus tingués defectes cromosòmics. Per l'altra part, la mitjana de cost per cuidar tota la vida aquest nen és de 200000DM, una raó de despesa/benefici de 1/7" (Prof. Tünste, Münster).

Idees basades en higiene social o eugenèsia són formulades bastant infundadament com si es pensés en el programa d'esterilització del Nacional-Socialisme no hagués existit mai. D'acord amb el lema "si hem de tenir pocs nens alemanys, tinguem-los sans" es defensa l'expansió dels centres de control genètic per tot el país. Com que la RFA està al capdavant dels països amb fort descens

de la taxa de natalitat, es diu que "és d'una importància crucial proporcionar les millors atencions al, cada cop menor nombre de naixements i embarassos". "Les millors atencions possibles" en aquest context signifiquen l'ús de tecnologies selectives com l'aminocentesi. Al congrés de genètica humana a Berlín el mes passat, això es va descriure com "la responsabilitat que tenen els metges de cara a la societat".

4-Es diu que el consell prenatal serveix per donar seguretat a les dones durant l'embaràs, o bé si la dona no acaba l'embaràs després d'un mal resultat de l'amniocentesi, ajudar-la a estar preparada per un fill incapacitat.

Una altra vegada la realitat és el contrari d'aquesta afirmació. Barbara-Rothman acaba de publicar un llibre en el qual investiga com la maternitat i l'embaràs han estat canviats per l'amniocentesi. Va entrevistar 120 dones, de les quals 60 varen passar la prova i 60 no. El resultat és: l'amniocentesi comporta sofriment en un embarç desitjat, no importa quin sigui el resultat. (3). Durant el temps que tarda a obtenir-se el resultat de la prova, la dona no es pot permetre cap sentiment cap el

fetus, perquè potser hagi d'avortar. Durant aquest temps la majoria de les dones se sentiren molt soles, i no s'atrevien a parlar a les amigues o amics del seu embaràs. Després del resultat, una altra vegada se sentiren soles, perquè hegueren de decidir què fer, o prendre la responsabilitat de parir un fill/a incapacitat, o avortar en un embaràs desitjat.

Fins i tot si la dona fa l'elecció de tenir un nen d'alt risc, el diagnòstic prenatal no proporciona cap ajut en la preparació per a la incapacitat.

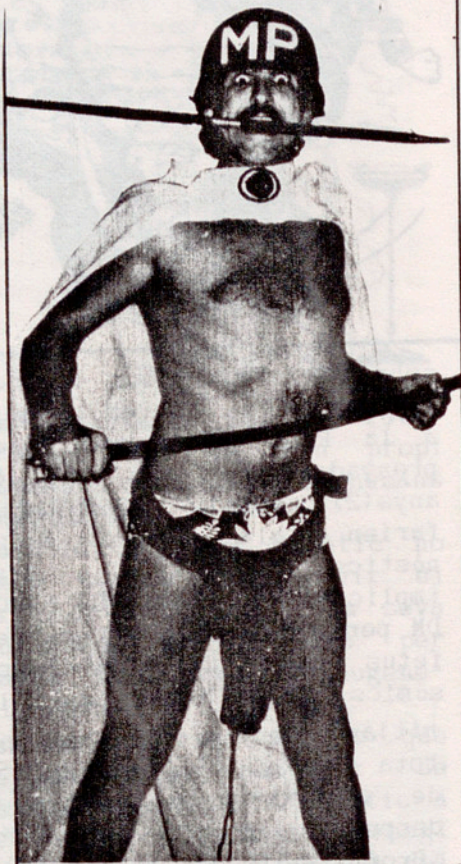
El que passa és una inversió del diagnòstic i els símptomes. Sense cap símptoma s'obté un diagnòstic sobre un fill futur, que s'espera que estigui bé, quan aquest futur fill pot tenir problemes de salut.....

5-Conclusions.

L'aspecte sociològic dels serveis del consell genètic mostra que aquests no aporten res a l'extensió del dret de la dona a l'autodeterminació, sinó que al contrari reimpliquen les dones en els intents de l'Estat per superar la crisi econòmica i social.

Sota la cobertura de la "llibertat d'informació" i de "l'autodeterminació" les dones són deixades amb la

MEDICAL POLICE IN ACTION.

responsabilitat del control de qualitat dels seus descendents. Els centres de consell genètic complementen d'aquesta manera les tecnologies reproductives. Al mateix temps es propaga la ideologia de les "mares aptes" on la dona és responsable de la pròpia infertilitat.

(1) Hi ha unes 3500 malalties, propiament dites, genètiques, i

afecten a un 5 per 1000 dels naixements.

(2) Un 80% dels nascuts amb aberracions cromosòmiques corresponen però a dones de menys de 35 anys.

(3) L'amniocentesi sols pot donar el diagnòstic a partir del segon trimestre. Un abortament a aquestes

dates, a més dels riscos psíquics que comporta per la mare que ja ha establert un vincle afectiu amb el fetus, té un risc de mort per la mare 7 vegades més gran que un del primer trimestre. Altres mètodes que permeten obtenir un diagnòstic més precoç són 4 vegades més perillosos pel fetus que l'amniocentesi.

Hem entrat el 5 d'Agost a l'Institut de Genètica Humana de Munster(1) per emportarnos carpetes i per destruir amb el foc tot el que ens sigui possible.

ABOLICIÓ DE TOTS ELS INSTITUTS DE GENÈTICA HUMANA I DELS CENTRES DE CONSULTA!!!

ALTO A LA TECNOLOGIA DELS GENS I A LA BIOTECNOLOGIA!!!

L'enginyeria genètica i la biotecnologia són claus i decisives en l'actual procés de reestructuració imperialista. La seva utilització incideix en la producció d'aliments (Política de la gana), en el camp militar, per desenvolupar noves formes de control social; per obtenir els màxims beneficis i la consolidació de la dominació. Per als dominants no es tracta de millorar qualitativament les condicions de vida sinó de subjugar tots els camps de la vida humana, i, d'aquesta manera, controlar i assegurar-se el poder.

Aquest institut és una peça clau en el projecte d'aconseguir el control genètic i social sobre la vida i la reproducció humana, aquí a la RFA. Segons l'anàlisi cost/guany es difon

la disminució de la reproducció dels minusvàlids, persones que no poden ser utilitzades o que no volen ser utilitzades (Com els membres dels grups anomenats "asocials"), així com augmentar el rendiment del material humà no propens a les malalties,

Aquesta política de selecció-eliminació s'acosta al feixisme i està personificada en l'antic higienista-nazi Dr. Vershuer, que

és el director de l'institut des de 1951. Ell és el responsable d'una extensa recopilació de dades (2 milions de persones), sobre caràcters patològics hereditaris, base d'una actuació opressora sobre l'ús de l'eutanàsia prematura (El 1958, produïren 16000 avortaments). La informació és retinuda en el fons d'informació de l'Institut i posteriorment extensament reelaborada i reutilitzada,

Els seguidors de Vershuer no han renunciat als objectius de la ideologia feixista i així s'han anat desenvolupant, sota la inquietud científica, els conceptes de la "càrrega genètica" i una "eugenesia de la política de salut",

Com investigacions "de malalties" no admeses, les línies bàsiques d'investigació per desenvolupar una extensa política genètica, se centren en dos camps, un és el diagnòstic pre-natal (Selecció abans del naixement/destrucció), i localització dels treballadors genèticament susceptibles de no ser rentables,

A Munster s'investiga i treballa en l'incorporació de gens als cromosomes, en l'inventari i cartografia el més extens possible dels caràcters genètics, en l'elaboració de mètodes de detecció d'malalties genètiques, en l'establiment de nexes entre les divergències genètiques i l'estructura social i en el tractament informàtic del material recollit,

A nivell comarcal totes les dades van a diferents registres centrals i es coordina amb el ja existent aparell de control de la salut. Amb

això es crea la base d'una política a través de l'anàlisi i la destrucció de la vida de "valor escàs",

Aquest centre d'assessorament proporciona dades socials així com material de laboratori. Aquest es posa en comú amb els resultats de les clíniques per a dones,

A més a més aquest assessorament és un mitjà per implantar com normal la planificació genètica, també s'impulsen campanyes per augmentar l'acceptació,

Tot això ens ho venen com a prevenció de la vida i de la salut individual. Sota la pressió interioritzada de complir normes associades amb la por, pors conscientment creades, o sota l'esperança d'una felicitat individual, les mateixes dones serveixen de material per a investigacions, que s'orienten contra elles mateixes; l'expropiació del cos de les dones, tot el procés de la reproducció humana ha de ser realitzat exclusivament sota la intervenció i control dels tècnics de la medicina, per aconseguir que les dones puguin reproduir amb més capacitat de treball per l'home, l'estat i el capital,

Per altra part tot allò que contraduïu els interessos dominants és considerat com defecte genètic. La

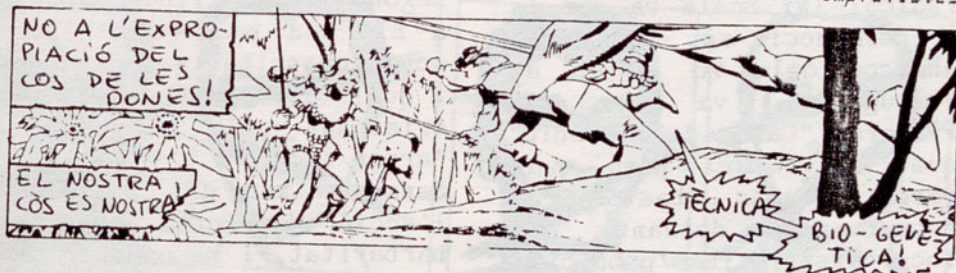
responsabilitat d'evitar aquests defectes es descarrega sobre cada dona,

Aquesta política es dirigeix especialment contra les dones estrangeres, les dones de les classes més baixes i minusvàlides queda demostrat en les mesures obligades d'higiene social, les quals, a través de "recomanacions" d'avortament i d'esterilització, estan alienant les dones que en un futur proper veuran negats ajuts en el cas del naixement d'un nen minusvàlid (Com ja passa actualment als EEUU),

La política de població aquí, sota aquests criteris utilitaristes, corresponen a la forma més brutal i assassina d'eliminar àmplies capes de la població. Les dones han de prendre consciència sobre aquesta connexió i de la seva responsabilitat quan necessiten els "serveis" d'aquest institut,

Amb l'eliminació genètica de les persones, els dominants creen els instruments per controlar i registrar les seves connexions socials, subjugar les contradiccions d'explotació i d'utilització, i d'aquesta manera renovar i reforçar el domini patriarcal,

Nosaltres no lluitem contra aquesta tecnologia per les seves conseqüències incalculables i imprevistes,

com s'argumenta sovint, sinó que lluitem contra la realitat quotidiana d'aquesta tecnologia, l'aniquilació i subjugació de les persones i la forma de portar-la a terme,

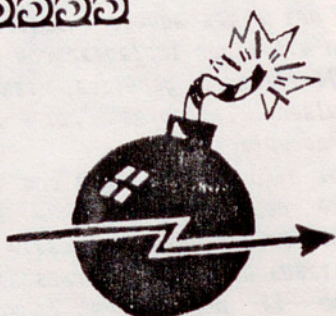
No és la catàstrofe el que ens amenaça, sinó simplement que continuï,

LLUITA CONTRA LA SITUACIÓ ACTUAL,
IMPERIALISTA I PATRIARCAL !!!!,

(1) El mateix institut citat per T. Degener de la FINRAGE,

el cas

MENDEKU

Després de passar pel trauma del Cas Scala, els llibertaris de Barcelona veiem reflectida en le cas Mendeku la situació que es va produir aquells dies a Barcelona: el panic de les organitzacions constituïdes (En aquell cas la CNT en aquest HB) a l'afrontar uns fets desgraciats amb víctimes. A la irresponsabilitat dels autors cal afegir-hi la d'unes organitzacions que mentre la violència no va portar conseqüències la feien seva per reforçar el seu caire radical (Ni Scala va ser la primera acció amb cocos dels anarcos dels 70 ni la de Portugaleta va ser la Primera "Casa del Pueblo" que va cremar) però quan varen pintar bastos es desmarcaren deixant els inculpat/víctimes/propicia-

tories en una solitud total. A la CNT es va produir una reacció que va obligar els Comitès a assumir els presos, encara que fos de mala gana i més que res per netejar la cara de l'Organització.

El cas d'HB ha estat més lamentable, amb l'agreujant de tenir una doble mesura: una per a Mendeku (Contra-revolucionaris infiltrats segons Jarrai, agents del GAL i de la guerra bruta segons Txomin Ziluaga ...) o a ETA (la massacre d'Hiper-cord, quantitativament major i qualitativament més indiscriminada sols va ser un "error tàctic").

Sense deixar de considerar l'acció de Portu com una barbaritat, i reconeixer que

no sabem molt be quin paper ha de jugar la violència en la nostra activitat quotidiana s'ha d'expressar solidaritat vers els aïllats inculpats de Mendeku.

El que segueix està extret d'un dossier que ens han enviat de Portu.

*Què és Mendeku?

-Abans de parlar de Mendeku caldria explicar les mogudes que ha habut a Portu des de l'estiu fins ara. La gent jove estava molt radicalitzada arran de les extradiccions, i volíem donar resposta, una resposta dura.

Els de les gestores pro-amnistia eren els que abans intentaven moure la gent, però darrerament es limitaven a convocar una manifa, a la que anàvem quatre gats. El poble estava pres per la pasma i els polis ens donaven bacallà...

Nosaltres no estàvem en contra de fer manifes, però tampoc no estem per que la pasma ens curri. Els de les gestores, darrerament, sols feien que frenar la gent jove. Ens deien que "donar canya a la pasma era una

provocació" i nosaltres el que pensem és que l'extradició és la provocació.

Els de les gestores sols tenien una preocupació: que vingui més gent a les manis. I nosaltres estem perquè vinguin. Però si no vénen, què fer? Cal donar una resposta.

Per tot plegat, hi havia famesos bronques amb els d' HB, per motius polítics.

*A Portu hi va haber una Gazte Asanblada...

-Sí, durant aquests mesos hi havia una G.A. Però hi eren els de Jarrai i la volien per a les seves històries i a la seva manera. Però a la G.A. hi havia gent que no estava a la seva ona. I habien conflictes d'orientació política respecte la mili, per exemple, doncs una part del personal estava contra la mili, defensava l'objecció de consciència i tot això... I en això els de Jarrai van d'una altra cosa.

Els de Jarrai varen abandonar la G.A., varen quedar quatre que també la varen deixar i es va acabar.

Però això no té relació amb Mendeku.

*He vist un cartell al Casco de Portu, que diu: "Governador, mentider, Mendeku no és un escamot".

-Es que nosaltres som una gent, quinze més o menys fixes, i a algunes assemblees arribem a ser fins trenta que ens ajuntem aquí, a les escales de davant de la casa de cultura tots els dies.

El nom va sortir espontàniament i va agradar mogolló, perquè era en euskera, perquè és impactant i sonor (sobretot aquestes setmanes és d'un sonor total). Això nostre és una moguda universal. Volem venjança del sistema, del clero, dels militars i tot això...

No tenim medis. Ni tampoc tenim la culpa de ser de Portu, vaja, "coreans", com ens diuen alguns.

*Quan de temps porta funcionant Mendeku i quina mena d'accions heu dut a terme?

-Portem dos mesos. La primera acció va consistir a convocar la gent a fer murals pels carrers. Fou una convocatòria

oberta. Murals reivindicatius en els que posàvem: "Passem de deu, passem de la policia, passem de l'estat, passem de politics estafadors", "No ens agrada ningú pres, per això lluitem", "Despeses militars, per a vicis populars", "Si ens peguen és ordre públic, si ens defensem és terrorisme"...

La segona acció fou la de les enganxines per reivindicar locals, i de passada, amb la venda, finançar-nos el fanzine que volem treure.

I la tercera fou la processó atea, que vàrem convocar amb un cartell per al dimecres sant, ja que després es pirava la gent. Es va convocar la gent perquè vingués disfressada i per enfotre'ns del clero.

Varem ser uns 150 i va carregar la pasma, primer els munipes i després els monos. Va venir gent de fora, punkies que varen començar a ficar-se amb les velletes de les voreres. Els punkis es van passar mogolló, tots els vem

donar un toque, no volem bronques amb la gent del nostre poble. Clar que també hi va haber gent que ens va dir de tot, a mi per exemple, que anava disfressat de monja lesbiana, una dona em va dir: "T'haurien de trencar la cara".

*Teniu un ideari,... uns ideals,...?

-Això de Mendeku és per a fer coses concretes, sense més. No és res institucional, organitzat, que es pugui desmuntar. Les assemblees les fem al carrer. Ara la nostra preocupació és defensar la gent jove. Però ens movem per varies coses;

1- dret a la vivenda per als joves,

2- locals per a activitats,

3- lluitar perquè la gent jove que vulgui ser objector pugui saber què ha de fer, etc.

Clar que tenim ideals. Estem contra el sistema, l'estat i la policia, som anti-capitalistes i recolzem tota la borroka popular. Però anem més lluny que HB.

Els d'HB es mosquegen per tot això, però nosaltres el que fem és cobrir necessitats que estan aquí, que no cobreixen ells, que no cobreix ningú més.

*Pel que aneu dient sembla que la relació amb HB de Portugaleta ha estat conflictiva durant tots aquests mesos.

-Sí, els d'HB, quan et surts de la seva línia, t'acusen d'"autonomàs" amb tota la càrrega pejorativa que té això.

Quan vàrem formar Mendeku, no anàvem contra ells. Però ells sí que han anat tot aquest temps

contra nosaltres. Dient que estem manipulats, que som anarcos, que eren els d'Auzolan els que estaven darrera de tota la nostra moguda.

A la menor crítica que fas als d'HB de Portu et surten dient: "T'ha entrat la síndrome anarcoide". I és que tot el que no és ells, els sembla contrarevolucionari. És més, fa uns mesos ens varen fer amenaces personals, dient- nos que si érem detinguts algun dia, no comptéssim amb els advocats de les gestores(1).

*Què en penseu de l'atac amb cocos a la seu del PSOE?

-El primer que hem de dir, com ja hem fet públicament, és que

Mendeku no ha organitzat aquesta acció.

En quant a l'acció mateixa no tenim una opinió com col·lectiu, no ho hem discutit.

*Què en penseu de les reaccions que ha habut?

-Ens han carregat la merda a nosaltres. Els d'HB s'han comportat com voltors del PSOE. El que ha fet HB amb nosaltres és molt greu perquè ens ha atacat no sols a nosaltres, que no tenim res a veure amb l'atac a la seu del PSOE, sinó que ha condemnat tots els col·lectius que no són ells mateixos. Aquests dies ha sortit a Portugalete un slogan que diu: "Barrionuevo, Montero, Bandrés, vaya tres".

La postura d'HB ens sembla d'un cinisme absolut. Per un a part parlen i declaren una guerra oberta al PSOE i després, quan hi ha guerra, es comporten com els del PSOE. Els d'HB de Portu sabien de que anava la cosa però els ha interessat dir totes aquestes mentides.

*Què en sabeu dels detinguts?

-En aquests moments, tres dels detinguts són de Mendeku (jo també vaig estar detingut però em varen deixar anar). Els han aplicat la llei anti-terrorista. Sembla que les gestores es responsabilitzaran de la seva defensa, però no està gens clar(1). (...)

*Què us preocupa de la seva situació?

-Ens preocupa la seva soledat, la soledat dels inculpats.

Tot déu passa d'ells. És gent de puta mare, que ha donat el callo. No tenen cap recolçament i ningú no els dona la mà. Abans, mentre treien les castanyes del foc per a la gent d'HB, eren com herois. Els d'HB de Portu fardaven que Portu era com Renteria, i ara...

Nosaltres, els de Mendeku, farem el que calgui per defensar els detinguts.

(1) Al final la defensa la fa un grup d'advocats que no son de Gestores i que han defensat a gent dels CAA.

X. R.

Darrerament els objectors no estan gens de sort amb les seves "figures notòries". Primer va ser en Cesc Alexandri, que quan encara no s'havien curat del tot els morats del llinxament del miting sociata de la Monumental durant la campanya per al seu alliberament, ja formava part de la candidatura del PSOE per l'ajuntament de Cardedeu, no va tenir ni la delicadesa de deixar passar una campanya electoral. Després ha vingut el cas Xavi Rius. En Xavi és un objector de la vella escola, que cada cop estava més aïllat del moviment actual a Barcelona i que mai ha entès a les noves fornades antimili que s'han agrupat al voltant del MILI-KK. L'estil del MILI-KK ha estat massa per el seu pacifisme de parròquia de l'Eixample. Com que és una persona molt donada a les relacions amb els mitjans de comunicació,

amb les coordinadores, entitats,... després d'anys de fer de portantveu del MOC i de ser l'objector oficial de teles i revistes, ja considerava el MOC com una cosa seva, i no va saber encaixar les picades de cresta dels nou-arribats, picades referides entre altres temes a un viatge a Alemanya i a la intenció d'integrar el MOC a la Candidatura d'Amics d'en Santi Vilanova (A.V.). Que en Xavi no sabés adaptar-se a la nova situació no és d'extranyar, ja s'han vist coses semblants a Ateneus Llibertaris, Sindicats El que és una passada és que en lloc d'obrir-se i buscar-se la vida a on volgués, es de dediqui

a atacar el MOC i el MILI-KK amb mentides basades en la "brillant" equació MOC=MILI-KK=MCC-LCR=HB=ETA=Atemptat d'Hipercor, les seves "denúncies" en forma de carta oberta varen ser ràpidament airejades per la premsa del sistema, sols la Vanguardia es va marcar el detall de no considerar-la notícia i incloure-la a les cartes al Director. Fer això, criminalitzar els companys (almenys companys fins uns dies abans), en un moment de llinxament moral dels votants a HB de Catalunya és una jugada molt bruta impròpia d'una persona que afirma actuar mogut per una "ètica pacifista", francament no sabem que

Mendeku no ha organitzat aquesta acció,

En quant a l'acció mateixa no tenim una opinió com col·lectiu, no ho hem discutit,

*Què en penseu de les reaccions que ha habut?

-Ens han carregat la merda a nosaltres, Els d'HB s'han comportat com voltors del PSOE, El que ha fet HB amb nosaltres és molt greu perquè ens ha atacat no sols a nosaltres, que no tenim res a veure amb l'atac a la seu del PSOE, sinó que ha condemnat tots els col·lectius que no són ells mateixos, Aquests dies ha sortit a Portugalete un slogan que diu: "Barrionuevo, Montero, Bandrés, vaya tres".

La postura d'HB ens sembla d'un cinisme absolut, Per un a part parlen i declaren una guerra oberta al PSOE i després, quan hi ha guerra, es comporten com els del PSOE, Els d'HB de Portu sabien de que anava la cosa però els ha interessat dir totes aquestes mentides,

*Què en sabeu dels detinguts?

-En aquests moments, tres dels detinguts són de Mendeku (jo també vaig estar detingut però em varen deixar anar), Els han aplicat la llei anti-terrorista, Sembla que les gestores es responsabilitzaran de la seva defensa, però no està gens clar(1), (...)

*Què us preocupa de la seva situació?

-Ens preocupa la seva soledat, la soledat dels inculpats,

Tot déu passa d'ells, és gent de puta mare, que ha donat el callo, No tenen cap recolçament i ningú no els dona la mà, Abans, mentre treien les castanyes del foc per a la gent d'HB, eren com herois, Els d'HB de Portu fardaven que Portu era com Renteria, i ara,,,

Nosaltres, els de Mendeku, farem el que calgui per defensar els detinguts,

(1) Al final la defensa la fa un grup d'advocats que no son de Gestores i que han defensat a gent dels CAA,

X.R.

Darrerament els objectors no estan gens de sort amb les seves "figures notòries". Primer va ser en Cesc Alexandri, que quan encara no s'havien curat del tot els morats del llinxament del miting sociata de la Monumental durant la campanya per al seu alliberament, ja formava part de la candidatura del PSOE per l'ajuntament de Cardedeu, no va tenir ni la delicadesa de deixar passar una campanya electoral. Després ha vingut el cas Xavi Rius. En Xavi és un objector de la vella escola, que cada cop estava més aïllat del moviment actual a Barcelona i que mai ha entès a les noves fornades antimili que s'han agrupat al voltant del MILI-KK. L'estil del MILI-KK ha estat massa per el seu pacifisme de parròquia de l'Eixample. Com que és una persona molt donada a les relacions amb els mitjans de comunicació,

amb les coordinadores, entitats..., després d'anys de fer de portantveu del MOC i de ser l'objector oficial de teles i revistes, ja considerava el MOC com una cosa seva, i no va saber encaixar les picades de cresta dels nou-arribats, picades referides entre altres temes a un viatge a Alemanya i a la intenció d'integrar el MOC a la Candidatura d'Amics d'en Santi Vilanova (A.V.). Que en Xavi no sabés adaptar-se a la nova situació no és d'extranyar, ja s'han vist coses semblants a Ateneus Llibertaris, Sindicats El que és una passada és que en lloc d'obrir-se i buscar-se la vida a on volgués, es de dediqui

a atacar el MOC i el MILI-KK amb mentides basades en la "brillant" equació $MOC=MILI-KK=MCC-LCR=HB=ETA=Atemptat$ d'Hipercor, les seves "denúncies" en forma de carta oberta varen ser ràpidament airejades per la premsa del sistema, sols la Vanguardia es va marcar el detall de no considerar-la notícia i incloure-la a les cartes al Director. Fer això, criminalitzar els companys (almenys companys fins uns dies abans), en un moment de llinxament moral dels votants a HB de Catalunya és una jugada molt bruta impròpia d'una persona que afirma actuar mogut per una "ètica pacifista", francament no sabem que

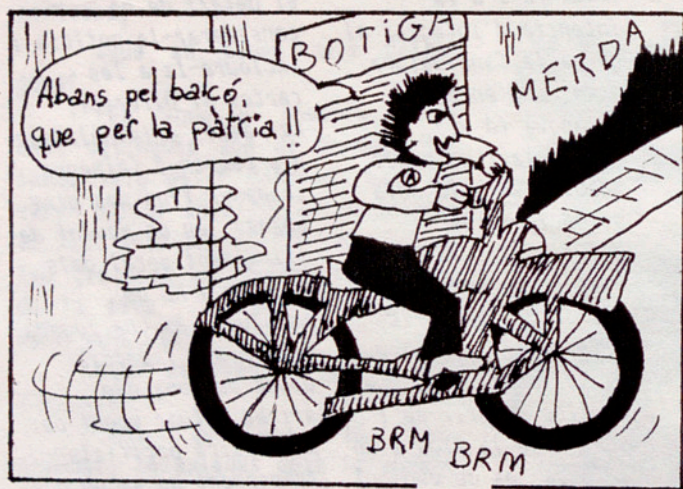
és el que pretén guanyar en XR amb tot això (...??). Perquè en Xavi ha de saber que ni el MOC ni el MILI-KK de Barcelona estan teledirigits pels Macacos i que no han demanat el vot per HB, una altra cosa és la

CEOP i la seva variant catalana la CDDT, però el MOC i el MILI-KK encara no massa, encara que les últimes Puces semblin cada cop més el Servir al Pueblo del MCC, Passat un temps i per afegir confusió (suposem que per donar més força moral a les seves "denúncies" anteriors) publica al PAIS un article en el qual ataca el

CEOP-CDDT, especialment al senyor Otamendi. En aquest article diu en molts punts veritats com cases de pàges, Si totes les denúncies d'en Xavi fossin certes, caldria preguntar per què no va parlar fa mesos quan encara era la veu oficiosa del MOC?, perquè barreja mentides parcials sobre el MILI-KK amb veritats a mitges sobre la CEOP-CDDT?, per què no actua quan veu l'inici de "la infiltració d'amics del terrorisme", i espera al moment en que més mal pot fer a les dues úniques organitzacions anti-mili de Catalunya?..... Fa anys que coincidim

"pacifisme" utilitari dels dirigents de la amb en Xavi Rius en activitats concretes, sempre pensàvem que en XR era un escolanet socialdemòcrata, ens ha sorprès molt comprovar que a més a més és un malparit, Xavi, Fes-nos cas, APUNTA'T AL CDS!!!!,

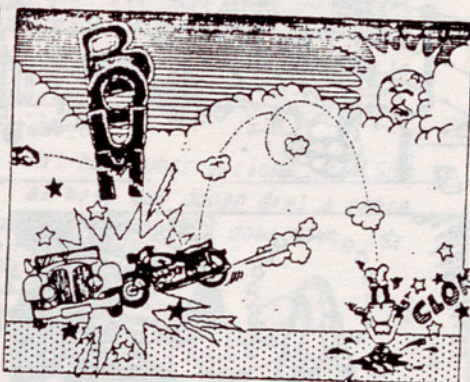
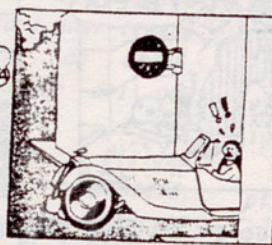

L'EXEMPLAR HISTÒRIA D'EN X.RIUS

EN XR ERA BO, VAREN SER LES MALES COMPANYIES... NENS LLEGIU AQUESTA HISTÒRIA EXEMPLAR I FUGIU COM DEL DIABLE DEL MILI-KK

LES SEVES RELACIONS AMB L'AGITADOR MILIKAKO EL FAMÓS "NEGRIU" LLIBERTARI EL VAREN ENBOLICAR EN UN ASSUMpte COMPROMÈS.

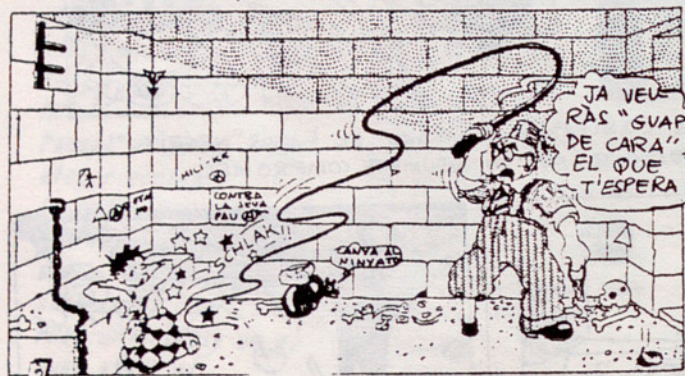

PER SORTIR DEL PAS VA ANAR A DEMANAR AJUT A L'EX-MAOISTA I COMUNISTA ATER-PUNK MACAQUITA, SENSE SOSPITAR EL PARANY PREPARAT

EL POBRE X.R.IUS HAVIA CAIGUT EN MANS DE L'AGENT LÍBI ABDELKADER CEOP, QUE EL VA SEGRESTAR PER PORTAR-LO A LA BUGADERIA DE CERVELLS D'ALBÀNIA I VENDRE'L A ETA COM ZOOMBI AL SERVEI DE LES TERBOLES PRÀCTIQUES SEXUALS DEL SEU COMITÈ EXECUTIU

EN X.R. VA COMPLIR LA PROMESA FETA A LA MARE DE DEV. UN GRAN DIPUTAT S'OBRE ARA PER EN X.R.: DIPUTAT? L'ÀREA DE JOVENTUT? ASSÉS-SOR D'EN NARCÍS?...TOT ÉS POSSIBLE!!!

Des d'aquest Setembre, començarà a funcionar l'agència de notícies alternativa (A.N.A.). La idea, promociionada per LA LLETRA A, és difondre totes aquelles informacions que els mitjans de comunicació silencien i anar creant amb elles un banc de dades, aprofitant l'ordinador del que disposa la revista.

S'estableix un sistema d'informadors i de corresponents, que comuniquen les seves notícies trucant a un número de telèfon, a l'ateneu llibertari del Poble Sec. Aquest número, grava els missatges les 24 hores. Cada dia, es farà una recopilació amb tot i es gravarà a un segon telèfon, on pot trucar la gent que desitgi informacions sobre convocatòries d'actes, detencions, concerts, etc.

L'altra forma d'enviar notícies a l'agència, és escrivint a aquest apartat de correus, ja en temes que no corrin tanta pressa.

Periòdicament, es farà una recopilació de notícies i es distribuirà per uns plafons col·locats a locals alternatius,

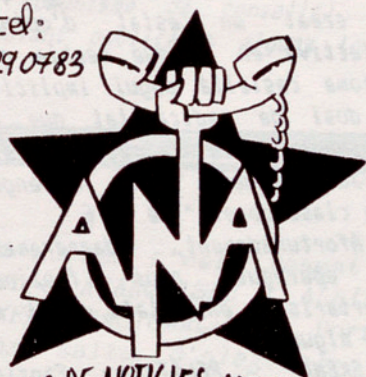
bars i llibreries fonamentalment. Fora de Catalunya, es compta amb la col·laboració d'aquesta mena de coordinadora de la premsa llibertària que ha funcionat al darrer any; SABOTAJE i MOLOTOV de Madrid, RESISTE i l'agència TAS-TAS de Vitòria, STOP-CONTROL i altres de Saragossa, REBELION de Màlaga, i la gent de RADIO KLARA de València. A nivell internacional, es compta amb la col·laboració de FRONT LINE d'Holanda.

Hi ha també la idea d'ordenar les informacions que arribin, per temes.

Es vol que l'agència serveixi sobretot com a base informativa de fanzines i ràdios lliures i de la gent que pel fet de no estar organitzada o de viure lluny dels llocs on es mouen els grups, no té el mateix accés a la contra-informació.

Hi ha subscripcions de 500 pts, al mes, que donen dret a rebre tota la informació a domicili.

tel:
329 0783

AGENCIA DE NOTICIES ALTERNATIVA
AP. nº 72
08820 - PRAT DE LLOBREGAT

fanzines llibertaris i en català

Des de fa dos o tres anys sembla clara la consolidació del fanzine com a nou medi de contra-informació. Lluny queda l'espessa revista militant, indigerible per als no introduïts, que la veien amb un cert horror a ser del tot adoctrinats.

El fanzine supera aquest to messiànic que acabava matxacant i espantant els lectors, i introdueix els missatges menys aparatosament, però donant canya, amb còmics i una estètica d'imatges contraposades.

Ja fa temps que dins del moviment independentista n'han anat apareixent alguns. Sols cal recordar el GADAFI AND THE WAILERS o l'actual SODOMA & CAMORRA de Terrassa. Però sembla que ha estat dins l'àrea autònoma llibertària on han proliferat més. Una contrapartida que era d'esperar; la gran majoria han sortit íntegrament en castellà. I no sols això, sinó que han creat un estat d'opinió col·lectiva en el que sembla que l'idioma castellà dugui implícita una dosi de radicalitat que no s'atribueix al català. És la versió renovada d'aquell "habla la lengua de la clase obrera" de 1976.

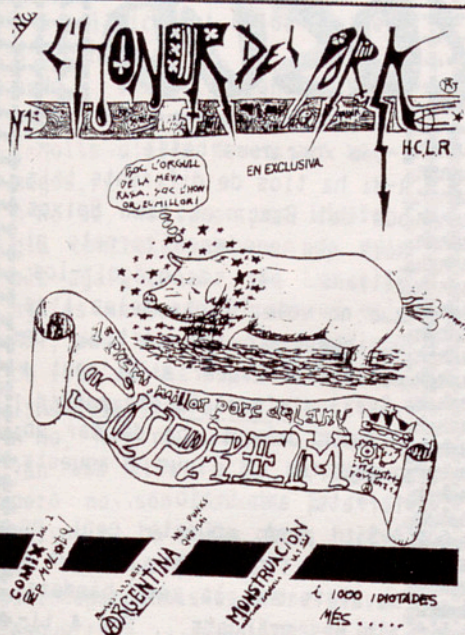
Afortunadament, darrerament han aparegut nous fanzines llibertaris i en català. Aquí en teniu alguns.

SKENA **PELAT**, Fanzine llibertari de l'Empordà. El darrer número que ens ha arribat és el 3 (Març - Abril 1987). La seva

adrega; apartat de correus 37 17130 L'Escala. Es tracta d'un especial anti-mili, encara que es toquen també els habituals temes locals i comarcals (carnestoltes a l'Escala, olimpíades a Empúries, jornades de solidaritat amb Xile i Sudàfrica, gauteque d'hivern a Roses, el nou disc de temes gironins, Banyoles).

L'HONOR DEL PORC NUM. 1, (Apartat de correus num. 60, 08430 - LA ROCA) Amb un còmic de l'anarkoindependentista Pep Molotov, un reportatge sobre el punk a l'Argentina i entrevista amb els de Monstruación. Diu a la seva editorial: "Si, n'estem fart, Farts de tot, dels porcs, del seu honor, de la seva policia, de la seva religió i de la seva manera de menjar-nos el cervell. Tot el que

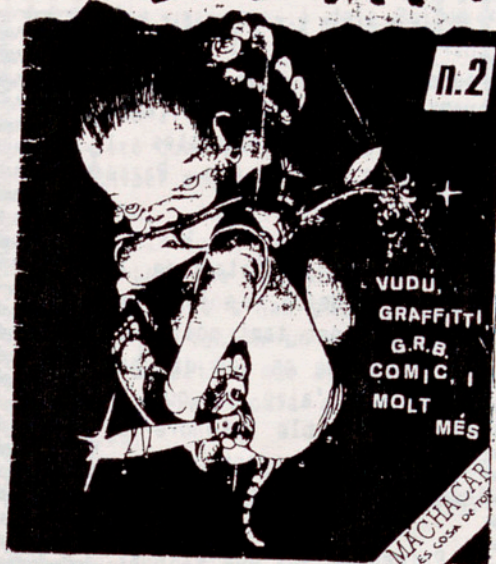

fa el porc és per fotre'ns a nosaltres".

KLABAGUERA NUM, 2 Fet pels sioux, Sense adreça, Entrevista amb GRB, Nicaragua, vudú, una recopilació de tot el grafitti de Barna, còmic i d'altres. El montatge "Machacar és cosa de tots!!" ha aconseguit un braç mòbil del punk, que es descarrega a gust del lector sobre el pasma.

El cas de Girona, A Girona han existit des de fa temps fanzines llibertaris en català. Durant el temps de l'squat apareixia el NO HI HA CRISI EL QUE HI HA ES MOLT DE MORRO, del que ja havíem informat en números anteriors. Tenim notícia ara del LLAMP DE LLAMP! NUM, 0, el fanzine anarco dels països catalans, però encara no ens ha caigut cap a les mans. La seva adreça: apartat de correus 637,

KLABAGUERA

17080-Girona,

Finalment, i per acabar aquesta improvisada relació, no podem deixar d'esmentar un precedent de tots nosaltres, el valencià EL VITET dels anys 70 (maulets per l'autonomia obrera i el comunisme de consells). Més endavant publicarem alguns textos seus.

Com xurros s'està venent el llibre ANARQUISME I ALLIBERAMENT NACIONAL (El Borràs dona salts d'alegria). Al proper numero de la LLETRA A hi trobareu una amplia ressenya.

ANARKOSUD

Entrevistem aquí al grup de "supporters" del Barça ANARKOSUD, que es reclamen anarkos, independentistes i partidaris d'un Can Barça Tropical.

L'entrevista es va fer al Gripi, i la qualitat de la gravació deixa molt que desitjar i per tant moltes de les coses que es van dir han quedat en l'aire ja que ha estat impossible entendre-les per poder-les transcriure.
I=Ikària, A=Anarkosud,

I- Primer de tot què és Anarkosud?

A-Bé doncs, és un moviment que es necessitava al Barça, no hi havia cap moviment anarko en plan tribu del Barça.... Va sortir un nom i a poc a poc ha anat creixent, així de peu. Però la gent d'AS no té carnet del Barça i per entrar al camp fa falta tenir carnet, ens l'han de deixar, l'hem de demanar o ens colem... fem qualsevol cosa per entrar. Nosaltres som del Barça, però no com altres tios que ho són per inèrcia. Per posar un exemple no sé

I-Posa'l, posa'l...

A-Per exemple els quatre penjadets que estan infiltrats en plan boixos, que surten al carrer i es xorren els carnets que poden... nosaltres també podríem sortir a xorrar carnets, en plan kamikaze...

I-Com xorrar carnets?...

A-Hi ha tios de diferents tribus del Barça en plan Boixos. Nois que no tenen carnets ni mitjans per aconseguir-los, que no volen pagar peles i es dediquen a la sortida de partits a atacar a la gent i xorrar els carnets que portin. I-Depèn de qui, ha de ser un gustàs... un tipus d'aquests forrats, amb trajo

A-Sí, però aquesta gent no xorraa tipus així, sinó a 4 xavalets amb la seva bandera, als més pringats... Son 4 tipus amb el cap rapat.

I-Van de nazis?

A-Sí, però perquè algú els ha menjat el tarro, perquè va ser el primer moviment que van conèixer, a alguns se'ls ha vist amb les brigades i ara amb els boixos nois.

I-Les "Brigades Blanquia-

PER L'ANAR-
QUIA I L'ALLI
BERNAMENT
NACIONAL

zules"?

A-Sí,

I-l políticament es defineixen d'alguna manera?

A-No, són independentistes però...

I-Molts d'ells deuen ser xar-negos...

A-No sé, no tenen una ideolo-gia concreta, depenen de qui els agafi primer. Si ara els agafés un de l'MDT serien del MDT, però d'aquí un mes serien de les "Juntas Españolas",

I-Aquests tios són els boixos?

A-No, no, no són els boixos, van amb ells, s'hi barregen, però no són boixos. En els boixos hi ha molta gent, hi ha de tot es pot dir que van d'independentistes, dretans i esquerrans. Nosaltres els d'Anarkosud anem per l'anarkia i l'alliberament nacional i ja està.

I-Tan independentistes no se-
ran quan s'ataca al València
com se l'ataca,

A-Van d'independentistes de
Catalunya, de Portbou a Ampos-
ta i Vall d'Aran, passant del

Guardamar i dels PPCC,

I-Les Cel,lules Blaugranes(CB)
de què van?

A-Les CB van d'MDT, sector
esportiu,

I-Són una escició dels Boixos
Nois (BN)?

A-No, la gent de CB s'enrot-
llen i col.laboren amb els BN,
però quan es van dissoldre els
BN per problemes amb la direc-
tiva, infiltracions... Van
quedar sols, Varen sortir molt
fortes les CB amb carnet i
tot, però s'han anat apagant,
perquè tenien un conveni amb
la directiva que amb el carnet
de CB es podia anar al gol
sud.

I-Així al Gol Sud hi ha
l'Anarkosud, els Boixos Nois,
les Cel,lules Blaugranes

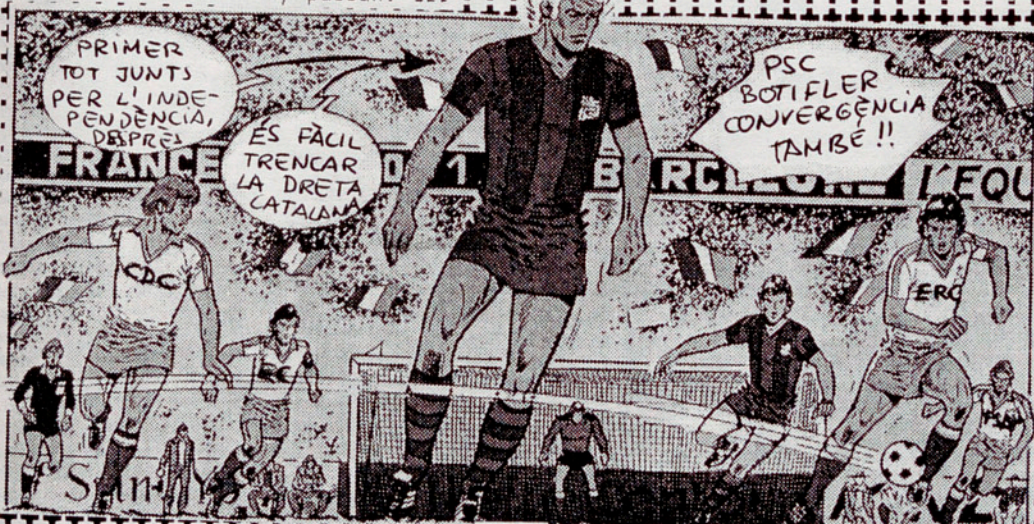
A-Els nazis...

I-Nazis com grup? són nazis o
no?

A-sí,

A-No, no com grup són alguns
dels skins del Barça

I-I com són aquests Skins
fatxes o enrotllats?

A-Hi ha skins anarkos i skins fatxes.

A-Convivim junts.

A-El gol sud és molt estrany.

A-Al Gol Nord hi ha els Gamper. Nois, tenen el net d'en Gamper, però van en plan convergent pijo.

I-Els BN tornen a tenir força?

A-Sí, s'estan reactivant, abans tenien més força les cèl·lules, ara la directiva passa als BN 300 entredes per partits.

I-Us en passen a vosaltres?

A-Sí, s'enrotllen bé.

I-Us enteneu amb els BN?

A-Amb els boixos sí, amb els nazis no. Hem tingut problemes amb ells, enfrontaments, van tatxar pintades nostres amb la creu gammada i les quatre barres, aprofiten quan són una bona colla.

I-Quants sou vosaltres?

A-Uns 15 o 20 però aquell dia sols érem 4.

I-I els nazis?

A- El mateix però són més grans.

FORÇA BARÇA
TROPICAL !!
VOLEM EL
CAMP NOU AMB
MAR !! e o . o

A-Aquella vegada era un partit molt matat contra el Betis, sols estaven els nazis i dos d'anarkosud i van anar allà a matar.

A-Una vegada en un partit contra el Madrid van intentar fer una abalantxa en plan Heisel. (...)

I-Aquí tinc una notícia "Orfes de Ritme" un grup, detinguts acusats de cremar una estanquera, coneixeu el grup.

A-Sols sabem que són de Gràcia, fins ara no els coneixiem.

I-Han estat una mica ingenus, cremar una estanquera en una mani independentista. Això no es fa a cara descoberta. El dia de St. Jordi allò està sempre ple de socials. Vàrem fotre bronca als de l'MDT perquè vigilin la seguretat.

A-Sols estan acusats, no s'ha provat res.

A-Generalment cap militant d'un partit o moviment crema una estanquera. Jo no he vist a cap mani fer-ho a militants, sempre eren soimpatitzants. S'ha d'anar com a Girona amb cascots de moto, per tapar la cara i el coco dels cops de porra.

I-Expliqueu una mica quines accions feu vosaltres...

A-Ja, ja.

A-Je, je,...

A-Pintar al Gol Sud i a D'altres llocs, al metro amb retoladors. No fem gaire cosa perquè no tenim diners ni gent. Tenim una pancarta que posa anarkosud i una bandera negra amb una A blanca al mig. Anem al camp del Braça, cridem Pensem fer adhesius i

xapesI fer un pancarta guapa.

I-Vosaltres esteu a l'MDT?

A-Sí

I-Tots?

A-No, tots els que estem aquí i els més actius sí.

I-A quin MDT?

A-Al sector crític

A-Al sector actiu

A-Ni sectors ni hòsties, estem a l'MDT, això del sector crític és una altra història...

I-Me cago en el Guia!

A-Me cago en el Guia, però també en tots els tios que volen quedar-se amb el moviment per ells. El moviment després del d'avui que no s'ha presentat als jutjats... s'ha de criticar, no s'ha passat ningú de Comitès tret d'en C que ha passat per casualitat.

Els familiars i els amics estan mosquejats amb els CSPC i l'MDT. D'acord que hi havia la mani de València i un concert de Rock a St. Pere de Ribes, però...

A-A València no hi ha anat ningú i al concert en Rocker i 4 més.

I-Com veieu la història que s'hagi trencat l'MDT.

A-Jo trobo una tonteria les baralles per un poder que no tenim. Si els dos volen la independència doncs a aconseguir la independència....

A-Però hi ha problemes perquè el PSAN van de manaia i no s'hi pot treballar. A mi em sap greu.

I-Això que dius d'aconseguir primer la independència amb qui sigui...

A-Aquests no volen la inde-

pendència sinó militants.

A-Tenen una idea monolítica i imperialista del centre a la perifèria dels PPCC, per això sols en diuen Catalunya.

I-Jo volia dir que hi ha independentistes de dretes, d'ERC, de CDC..., hi ha molta gent que vol la independència...

A-Aconseguir la independència encara que sigui de dretes està bé, és molt fàcil trencar la dreta. Primer la independència i després trencar la dreta. L'únic de dretes és Estat Català.

I-Amb els fatxes no es pot fer la independència, un amic d'HB que va passar per Barcelona, davant de propaganda a favor d'ells signada per EC, em deia que no s'ha de tractar amb fatxes, que ells no tracten amb el PNB, EA ni amb els "monaguillos" (EE).

A-Nosaltres no tenim tractes amb el PSUC ni amb ERC. El PSUC és com EE, ERC és EA i CDC és el PNB. Nosaltres no hi tenim tractes.

I-Si aneu d'anarkos rebreu per totes bandes.

A-Ja ens han amenaçat, en broma, però ens han amenaçat. Gent que va de comunistes estalinistes i bolxebics diuen que el dia que pugin al poder ens mataran a tots. Jo els dic que això si abans no el matem a ell. De moment tot són bromes.

I-Eren habaneros?

A-Algun habanero.

A-No tots

A-Hi ha gent molt guapa, jo sempre vaig amb ells.

A-Estan una mica majares. No

+ + se si hodiuen perquè no senten
+ + o perquè queda millor ser
+ + estalinista, més radical...
+ + que fan més por.
+ + I-Jo no sóc estalinista, però
+ + crec que és important marcar
+ + distàncies amb gent que pugui
+ + demanar la independència amb
+ + tu, Per exemple la burgesia,
+ + A-I es marquen, Però a l'hora
+ + de les armes qui estigui
+ + d'acord endavant els en dono
+ + una,
+ + A-Heu de pensar que gent de
+ + CDC finança Terra Lliure,
+ + I-Això que s'està dient és
+ + greu.
+ + Això és el meu criteri,
+ + I-Perquè sou del Barça i no
+ + del St.Andreu, el Martinenc,
+ + el Júpiter.....
+ + A-Som de tots els Barris de
+ + Barcelona, jo sóc de l'Har-
+ + monia i vaig anar a un partit
+ + del St.Andreu i per tot el
+ + camp hi havia la bandera
+ + espanyola, els suporters eren
+ + 4 penjats en plan ra-ra-
+ + ra!!...,etc, abans sembla que
+ + eren de puta mare, però ara no
+ + s'enteren del rotllo,
+ + I-Jo soc del Barça perquè soc
+ + antimadrid i són els únics que
+ + li planten cara,
+ + I-I L'Espanyol?
+ + A-Són uns fatxes...
+ + A-Hi ha una penya indepen-
+ + dentista a l'Espanyol, el
+ + Sarrià Nord,
+ + A-Joestic contra les
+ + Brigades, però no contra
+ + l'Espanyol,
+ + I-A un jugador del Barça li
+ + cobrarien impost revolu-
+ + cionari?
+ + A-Sí,
+ + I-Alguns hi ha a Euzkadi que
+ + donen pasta a HB, alguns...
+ + l'Arkonada no, és del PNB,
+ + A-L'Urruti de què va...?
+ + I-És d'HB i en Julio Salinas
+ + també...
+ + A-Que guapo tu...
+ + A-Perquè juguen a la selec-
+ + ció?, els amenacen amb una
+ + pistola?
+ + I-També hi ha jugadors del
+ + Barça a la selecció i no els
+ + xiuleu...
+ + A-En Calderer segur que és de
+ + CDC
+ + I-Què penseu d'en Julio Alber-
+ + to que és fatxa..?
+ + A-És un feixista de merda...

ÉS IMPORTANT MARCAR
DISTÀNCIA AMB CERTA
GENT QUE DEMANA INDE-
PENDÈNCIA.....

A-Mentre facin gols la gent passa...

A- A l'hora del futbol tampoc s'ha d'anar a mirar si és anarko o és fatxa, sinó que fagin gols i es guanyi la Lliga...

I-Com es va formar l'Anarkosud?

A-Es va formar el juliol del 86, a un pis de Sarrià, érem 8, 7 de Sarrià eren uns pijos i s'han desenrotllat quan van arribar aquests en plan Hevi... Ara la militància és sobretot de St. Andreu.

A-A mi a una mani em va venir un nano de 13 o 14 anys i em diu "tu ets d'Anarkosud oi?" i jo al·lucinant, algun nom tenim i alguns simpatitzants...

A-Pensem guanyar militància i gent, com les Cèl·lules o els Boixos...

I-Per acabar què voleu dir?

A-Que tenim molt futur i que guanyarem militància...

A-Per l'Anarquia i la independència que ens reconeguim com nació, no com estat i visca el Barça...

A-Força Barça Tropikal i volem Camp Nou amb Mar !!!

AGLARINT

Ha estat força la penya que ens ha demanat, estranyada, perquè al darrer nùm. de la LLETRA A sortia un article nostre (Germán not deat) referit a les jornades EL MILITARS CONTRA LA TERRA que

vam organitzar a la primavera en castellà. I justament després d'haver donat la bulla, en nùms. anteriors de la mateixa revista, contra el bilinguisme a les publicacions llibertàries.

Només podem dir que el resum riojà (L'ALCANADRE LIBRE I AGERMANADO) de les jornades -que en principi havia d'anar destinat als grups de fora dels PPCC que van par-

ticipar-hi- va aparèixer a la LLETRA A per una enorme badada nostre. Signa: el Cap de Premsa, Bona Imatge i Altres Falsedats.

